

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

18 mei 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Marijke Dillen –

**betreffende de noodzakelijke wijziging van de wet van 13 juli 1987
betreffende het kijk- en luistergeld**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In januari 1997 telde de Vlaamse Gemeenschap 27.439 bejaarden met een gewaarborgd inkomen. In december 1997 waren er 32.423 Vlaamse gehandicapten die recht hadden op een inkomensvervangende tegemoetkoming. In januari 1997 ontvingen 28.989 personen, gedomicilieerd in het Vlaamse Gewest een bestaansminimum van het OCMW.

Een groot deel van deze kansarmen van onze volksgemeenschap komt nog nauwelijks buitenshuis, zijn vaak niet in de mogelijkheid om nog buiten te komen of zijn arme, verweesde alleenstaanden. Een belangrijk tijdverdrijf voor deze minder mobiele mensen bestaat in het kijken naar televisie. De televisie vormt een belangrijk deel van hun leven.

Daarenboven is het duidelijk dat het bezit van een televisie niet meer kan worden bestempeld als een luxe. Maar het bezit van een televisie – los van de koop prijs – heeft vandaag een hoog prijskaartje. Jaarlijks dient er kijk- en luistergeld te worden betaald en daarnaast eveneens een aanzienlijke bijdrage voor de kabel aansluiting.

Aangezien voorgenoemde personen slechts beschikken over een karig inkomen en hun (mobiele) mogelijkheden sterk beperkt zijn en vermits het kijken naar de televisie vaak een noodzakelijk tijdverdrijf voor hen is, is het aangewezen om ze vrij te stellen van het kijk- en luistergeld.

Sinds de gewone wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 is het kijk- en luistergeld een financieringsbron van de gemeenschappen. De bijzondere wet betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten van 16 januari 1989 maakte van het kijk- en luistergeld een gedeelde belasting. Sinds de bijzondere wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993 is het kijk- en luistergeld een gemeenschapsbelasting waarvan de opbrengst volledig ten goede komt van de gemeenschappen.

Van een echte gemeenschapsbelasting sui generis is evenwel geen sprake. De federale overheid blijft exclusief bevoegd voor het vaststellen van de aanslagvoet en de vrijstellingen.

Artikel 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bepaalt dat vrijstellingen van kijk- en luistergeld – alhoewel het een gemeenschapsbelasting is – onder de bevoegdheid vallen van de federale wet-

gever en dat een wijziging inzake die vrijstellingen alleen kan gebeuren met instemming van de gemeenschapsregeringen. Hieruit blijkt dat het Vlaams Parlement niet bij machte is om die vrijstellingen in te voeren.

Nochtans kan het Vlaams Parlement niet machteloos blijven en dienen er dringend initiatieven te komen om de noodzakelijke vrijstellingen voor de bovenvermelde personen te verwezenlijken.

Deze resolutie vraagt dan ook aan de Vlaamse regering om een voorstel tot wijziging van de vrijstellingen aan de federale regering voor te leggen en te vragen. In het verleden heeft de hervorming van de vrijstellingen reeds het voorwerp uitgemaakt van een overleg tussen de drie gemeenschappen. De Franse Gemeenschap wilde echter toen tegelijkertijd het kijk- en luistergeld optrekken, waar de Vlaamse Gemeenschap niet mee akkoord kon gaan, omdat het kijk- en luistergeld al behoorlijk hoog ligt. Vanuit een oprechte sociale bekommernis is het nochtans belangrijk en noodzakelijk dat de Vlaamse regering terzake nieuwe initiatieven neemt.

Marijke DILLEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

"Artikel 19bis

Het Vlaams Parlement,

- gelet op artikel 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 dat bepaalt dat vrijstellingen van kijk- en luistergeld – alhoewel het een gemeenschapsbelasting is – onder de bevoegdheid van de federale wetgever vallen en dat een wijziging inzake vrijstellingen enkel kan gebeuren met instemming van de gemeenschapsregeringen ;
- overwegende dat uit bovenstaand wetsartikel blijkt dat het Vlaams Parlement niet bevoegd is om vrijstellingen van het kijk- en luistergeld door te voeren ;
- overwegende dat de Vlaamse overheid een voorstel hieromtrent kan formuleren aan de federale wetgever en die wetgever kan verzoeken om de wet op het kijk- en luistergeld aan te passen ;
- overwegende dat een aanzienlijk deel van de kansarmen van de Vlaamse volksgemeenschap nog nauwelijks buitenshuis komen, vaak niet in de mogelijkheid verkeren om nog buiten te komen of arme, verweesde alleenstaanden zijn ;
- overwegende dat voor deze minder mobiele mensen een belangrijk tijdverdrijf bestaat in het kijken naar televisie en dat de televisie een belangrijk onderdeel vormt in hun leven en het houden van een televisie niet meer kan worden bestempeld als een luxe ;
- overwegende dat het aangewezen is om deze personen vrij te stellen van de betaling van kijk- en luistergeld, aangezien deze mensen slechts beschikken over een karig inkomen en hun (mobiele) mogelijkheden sterk beperkt zijn en vermits het kijken naar de televisie vaak een noodzakelijk tijdverdrijf voor hen is ;
- overwegende dat het Vlaams Parlement van oordeel is dat de wijzigingen inzake vrijstellingen van kijk- en luistergeld het best gerealiseerd kunnen worden door de invoering van een nieuw artikel 19bis in de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld dat luidt als volgt :

De houders van radio- en televisietoestellen zijn met ingang van het betalingsjaar 2001 vrijgesteld van betaling van kijk- en luistergeld voor toestellen in hun hoofdverblijf indien zij genieten van :

- a) ofwel het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 ;
- b) ofwel het bestaansminimum toegekend door het OCMW volgens de wet van 7 augustus 1974 ;
- c) ofwel de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten volgens de wet van 27 februari 1987, gewijzigd bij wet van 22 december 1989 en bij wet van 30 december 1992.

Om van deze vrijstellingen te kunnen genieten dient de houder, binnen de op het betalingsformulier vermelde betalingstermijn, een schriftelijke aanvraag tot vrijstelling in te dienen bij de dienst op het gemeenschapsniveau bevoegd voor de inning van het kijk- en luistergeld.

De mogelijkheid tot vrijstelling wordt op een duidelijke en omstandige wijze vermeld op het betalingsformulier. De aanvraag is vergezeld van :

- a) ofwel een attest afgeleverd door het betrokken OCMW dat bevestigt dat de op het betalingsformulier vermelde betalingsplichtige gedurende ten minste zes maanden voorafgaand aan de op het formulier vermelde uiterste betalingsdatum of de nieuwe houder gedurende ten minste zes maanden voorafgaand aan de aankoop van het toestel een door het OCMW toegekend bestaansminimum heeft ontvangen ;
- b) ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;
- c) ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift van de door het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van de inkomensvervangende te-

gemoetkoming en de betalingsstrook van het postmandaat of het rekeningsuittreksel van de meest recente betaling van de inkomensvervangende tegemoetkoming ;

- d) een kopie van het overeenkomstig betalingsformulier of van de aankoopbon van het toestel.

Als voldaan is aan de in het voorgaande lid vermelde voorwaarden, is de vrijstelling van rechtswege verworven.

Voorgaande bepalingen doen geen afbreuk aan de vrijstellingen verworven krachtens artikel 19." ;

- vraagt aan de Vlaamse regering om bovenstaande wijziging van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld aan de federale wetgever voor te leggen en tot wet te doen verheffen.

Marijke DILLEN
